

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen har under finanslovdebatten beskæftiget sig med arbejdsløshedsøernes problemer. Jeg skal være den første til at erkende, at den lovgivning, der i slutningen af sidste folketingsår blev gennemført vedrørende arbejdsløshedsøerne, og det arbejde med ledighedsproblemerne i arbejdsløshedsøerne, der siden da har fundet sted, ikke er nogen tryllestav, som 1-2-3 løser de ledighedsproblemer, der hviler så tungt over visse egne i Jylland. Der er tværtimod tale om forholdsvis langsomt virkende midler indenfor en ret beskeden ramme, men det var, hvad der på det pågældende tidspunkt var gennemførligt. Jeg tror dog, at det endnu er for tidligt at dømme om, hvilke virkninger denne lovgivning og det i forbindelse med lovgivningen udførte arbejde vil medføre.

Ser man på lånelovgivningen for industri- og håndværksvirksomheder, har denne lovgivnings virkninger dårligt nok rigtig vist sig endnu. Der er kun fremkommet relativt få låneansøgninger, kun ganske enkelte er bevilget, og nogle stykker er til behandling netop i disse dage. Jeg regner med, at der fremover vil komme et større lokalt initiativ som svar på de lånemuligheder, der her er stillet til rådighed.

For grundforbedringslovenes vedkommende har der været hurtigere reaktion og mere liv i tingene.

Samtidig er der nu nedsat et initiativudvalg i, jeg tror alle de provinsbyer, der er ramt af arbejdsløshedsøernes problem; endvidere har Aalborg og Hjørring amter på samme måde nedsat initiativudvalg. Jeg har personlig haft kontakt med de allerfleste af de nyoprettede initiativudvalg, ført forhandlinger med dem på stedet, og jeg håber, at de lokale kræfter, der her har sat sig i bevægelse, efterhånden vil virke på en måde, der giver praktiske resultater. Det er klart, at vi fra administrationens side indenfor de rammer, lovgivningen sætter for vor virksomhed, står til rådighed med hjælp.

De fleste betragtninger, det ærede medlem hr. Peter Nielsen fremsatte, kan jeg iøvrigt være enig i. Det er klart, at den bedste løsning af arbejdsløshedsøernes problem vil være oprettelse af nye erhvervs-

virksomheder eller udvidelse af ældre erhvervsvirksomheder i de pågældende områder. Dette ligger også helt på linie med kommissionsbetænkningen. Her har såvel dansk finansierede som udenlandsk finansierede virksomheder interesse. Der er netop i sommer fra myndighedernes side taget skridt til at gøre det lettere for udenlandsk kapital at finde vej til investeringer i Danmark, og vi er foreløbig bekendt med et tilfælde, hvor det har givet praktiske resultater for Jyllands vedkommende med hensyn til oprettelse af en ny virksomhed.

Jeg er på samme måde helt enig med det ærede medlem hr. Peter Nielsen i, at det ikke kan være noget ideal at klumpe flest muligt erhvervsvirksomheder og flest muligt offentlige institutioner sammen i hovedstadsområdet. Tværtimod bør en spredning udover landet tilstræbes.

I den forbindelse kan jeg som eksempel nævne, at den ny skole, der skal bygges til statens arbejdsmandskursus, vil blive placeret ikke på Sjælland, men i Jylland og oven i købet i et af de hårdest ramte arbejdsløshedsområder der. Det fremgår af det, jeg her har sagt, at flytning af arbejdskraft fra de nordjyske områder til de københavnske områder kun kan være en sekundær løsning. Jeg tror dog, at der findes jyske områder, hvor en frivillig flytning af den ufaglærte arbejdskraft er den eneste gennemførlige løsning, idet ledigheden blandt de ufaglærte nogle steder er så stor, at man selv med den mest optimistiske vurdering af mulighederne for nye erhvervs muligheder på stedet ikke tør håbe på, at problemet kan løses ad den vej alene. De steder, hvor det ekstraordinære arbejdsløshedsproblem er opstået ved tilflytning, kan der være noget logisk i, at det i visse tilfælde kun kan løses igen ved fraflytning.

Endelig har enkelte af de ærede medlemmer været inde på beskæftigelsesarbejderne, disse fortrinsvis kommunale arbejder, der iværksættes med offentlige tilskud for at give en vis lindring med hensyn til arbejdsløsheden. Jeg skal om dette problem indskrænke mig til at oplyse, at jeg i sommer søgte finansudvalget om 20 mill. kr. i tilskud til beskæftigelsesarbejder. Jeg fik kun bevilget det halve beløb, de 10 mill. kr. Disse 10 mill. kr. er nu brugt, og der